Адам Міцкевич

Данаїди. Сонет

Перекладач: В. Струтинський

Жіноцтво чарівне! Де вік той золотий,
Коли за платтячко гаптоване, за квіти
Юнак у дівчини міг серденько купити
І милій голубів прислати у свати?

У наш вік дешево цього не досягти.
Та, котрій злота дав, ладна пісень просити;
Та, котрій серце дав, спішить мене женити;
Оспівана пита: "А чи маєтний ти?"

О Данаїди! Вам, немовби до безодні,
Дарунки і пісні я кидав повсякчас,
І от перетворивсь із щедрого в скупого.

Хоча я до краси чутливий і сьогодні,
Хоч мушу славити і надаряти вас,-
Тепер, все даючи, не дам вам серця свого.